

Written by

Thursday, 31 December 2009 07:46 - Last Updated Thursday, 31 December 2009 07:50

எனும் வக்கிரம் சிலரது மனவிகாரத்தின் வளிப்பாடான. சக மனித உயிரை மதிக்காமல், உணர்வை மதிக்காமல் தன் பொருந்தா அடங்கா இச்சையைப் பிர்த்தி செய்துகொள்ளும் வறியர்களின் விகாரம் தான் இச்சயை. அந்த நேரம் அவர்களது மனத்தில் காமவறிமட்டுமே மலேலோங்கி இருக்கும். அவ்வாறு ஒரு வறித்தனம் சிலருக்குப் போதையின் உச்சத்தில் ஏற்பட்டதாகக் கிறப்படுவதிலும் நியாயம் இல்லை.

போதை அதிகரிக்கும் போது சமீக நாணம் குறையும் தவிர சூயநறியாக உள்வார்த்துள்ள சமீக மதிப்பீடுகள் காணாது போய்விடுவதில்லை. உள்ளே அப்படியொரு கவேலமான எண்ணம் ஒளிந்திருந்தால்தான் போதை அதைக் கட்டிவிழ்த்துவிடும்.

எப்படி ஒருவனுக்குள் இத்தகைய எண்ணம் உருவாகிறது. தனக்குத் தகுதியில்லை எனும் கணிப்போடு, தகுதியை நீ ஒரு பென்மீது மோகம் அவனுள் மலேலோங்கினால் நேர்மையாக அடையமுடியாத அவளை வன்மத்துடன் வன்முறையாலாவது அடையும் வறி சிலருக்கு வரும். இப்பிப்பிட்டவனும், அப்படியொரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும், அவன்மீது உண்மையான அன்பு கலந்த ஈரப்படு இருந்தால் இம்மாதிரி வன்செயலில் ஈடுபடமாட்டான். காதலி என்ன நினைந்தால்தான் அவளைப் பலாத்காரம் செய்தனே என்று கிறுபவன் அவளைக் காதலிக்கவெயில்லை என்றதான் அர்த்தம். 'குடிபோதையில், காதல் வறியில்' என்று அவன் பின்னர் விளக்கம் கொடுப்பதெல்லாம் குற்றத்திலிருந்து தப்பிக்க மட்டுமல்ல, உள்ளே ஒரு குற்ற உணர்வு குறுகுறுப்பதாலும் தான்.

குற்ற உணர்வு எப்போது வரும்? சமீகம் தவறு என்று சொல்லும் பல விஷயங்களான நாம் சாதாரணமாகச் செய்துவிட்டு குற்ற உணர்வுடன் இருக்கிறோம். உதாரணமாக தவறாக வண்டியோட்டி, காவலரிடம் பிடிபட்டால் லஞ்சம் கொடுத்துவிட்டு அடுத்த வலையைப் பார்க்கப்போவது. இது சாதாரண விஷயம் என்றே பலருக்கும் தோன்றும். பொது மனத்தில் எழுதும் போதோ பசும் போதோ இததை தவறு என்று முழங்குவோர் கட்ட நண்பர்களிடம் இதை ஒரு நகைச்சுவை நிகழ்வாகப் பசுவதும் மிகவும் சாதாரணமாக நடக்கும் நிகழ்வான. செய்த காரியம் குறித்து நாம் குற்றவாணர்வுடன் வெட்குவது ஒரு சில விஷயங்களாகக் காக மட்டுமே. அவை நம்மையே நம் மனம் கவேலமாக நடந்து கொண்டாயே என்று கடைக்கும் நிலைகளில் மட்டுமே.

Written by

Thursday, 31 December 2009 07:46 - Last Updated Thursday, 31 December 2009 07:50

எது கவேலம்? பொய் சொல்வது கவேலம், என்று நமக்குத் தெரியும், ஆனால் சின்னச் சின்ன பொய்கள் பரவாயில்லை என்று சமாதானப்படுத்துதிக் கொள்வோம். அதை புரத்தீர்க்கும் என்றும் அதனால் நன்மையுக்கும் என்றும் ஏமாற்ற முயல்வோம் - பிறரை மட்டுமல்ல நம்மையும். கவேலம் என்றால் மாட்டிக்கொள்ளாவிட்டாலும் அந்தச் செயல் நம் மதிப்பீட்டில் இழிவானதாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இழிசெயல் என்று நாம் கருதுவது நம்மைப் பற்றி நமக்கே இருக்கும் சூயமதிப்பீட்டின் உயர் பண்புகள் உடையும் போதுதான். எது கவேலம் என்பது அவரவர் வதைத்துக்கொள்ளும் தனிப்பட்ட கணக்கு. ஆனால் இக்கணக்கு உள்ளே கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் நாம் கற்றுக்கொள்ளும் நெறிகுறித்த கருத்துக்களின் கட்டாகவே அமையும். இக்கருத்துகள் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே கற்றுக்கொள்ளப்படுபவை. இவற்றுள் சில சொல்லிக்கொடுக்கப்படும், சில நம் ஆளுமையின் வீச்சிற்கு உட்பட்டவை.

இப்படிக்கற்றுக்கொள்வது தான் பிற உயிர்களைத் துன்புறுத்தக் கூடாது என்பது. குழந்தைப் பருவத்தில் இது உட்பதியவில்லை என்றால் அப்பிப்பதும் கொல்வதும் எந்த குறுகுறுப்பையும் உருவாக்காது. இப்போது குழந்தைகளின் வளர்ச்சி வகைமாக இருக்கிறது. ஊடகங்களின் வளர்ச்சியால் அவர்களும் படியும் செய்திகளும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு சமுதாய அக்கறையின்மையும் இவர்களிடையே உருவாவதும் சாத்தியம். நுகர்வுபோதையின் வீச்சான சூயாராதனை இவர்களிடையே சூலபமாக ஒரு குணாதிசயமாக அமையும் வாய்ப்புகளும் உண்டு. ஆனால் இதையிட ஆபத்தானது இவர்களிடம் பாலுணர்வு என்பது இயல்பாக உருவாகி வெளிப்படுவதற்குப் பதிலாக ஒரு வெறியாக சமீக நிரப்பந்தமாக ஆகிவருவதுதான். இதன் இன்றைய நிலையில் மிகவும் மோசமான வெளிப்பாடுதான் வன்புணர்ச்சியை ஒரு விளையாட்டாகப் பார்ப்பது.

ஒரு பண்ணைப் பின்தொடர்ந்து தனியான இடம் தேர்ந்தெடுத்து, அவளைப் பலவிதங்களிலும் பலாத்காரம் செய்து வன்புணர்வில் ஈடுபடுவது ஒரு விளையாட்டாய்

Written by

Thursday, 31 December 2009 07:46 - Last Updated Thursday, 31 December 2009 07:50

இப்போது சிறுவர்களிடையே பிரபலமாகி வருகிறதாம். ஒரு பள்ளியில் ஒரு சிறுவன் இதனை விளையாடி மற்றவர்களிடம் கௌரினால் எல்லாரும் ஒருமுறையாவது இதனை ஆடிப்பார்க்கலாமே என்றுதான் நினைப்பார்கள். எந்த விளையாட்டும் சூலபமாக வெறியாக மாறும். இந்த விளையாட்டில் இன்னும் விபரீதம் உண்டு. ஒரு பெண் போகப் பொருளாகவோ, வேட்டையாடப்படவேண்டிய ஒரு விலங்காகவோ அவர்கள் மனதில் ஒரு கருத்து பதியும். பெண்கள் மீது மதிப்பு இருக்காது, அவர்கள் ஒரு விளையாட்டும் பொருளாகவோ தோன்றுவார்கள். ஏற்கனவே விளம்பரங்களின் மூலம் பெண் என்பவள் அழகைப் பயன்படுத்தி ஆண்களாகக் கவரவே இருக்கிறாள் எனும் தவறான கருத்தோடு இதுவும் சேர்ந்து ஒரு விகாரமான மனநிலை உருவாகும். வன்புணர்ச்சி என்பது விளையாட்டு என்று மனம் கற்றுக்கொண்டுவிட்டால், பிறகு, அது குறித்து குற்ற உணர்ச்சியும் போய்விடும்.

வியாபார நோக்கு மட்டுமே உடையவர்களும், குற்றத்தை ரசிப்பவர்களும் இதற்கையவிளையாட்டுகளாக உருவாகி விற்பனை நம் மால் தடுத்துவிட முடியாது. நம் மால் முடிந்தது எல்லாம், நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் நம் குழந்தைகளிடம் சகமனிதநேயம் குறித்தும், வக்கிரம் ஒரு விகாரம் என்பது குறித்தும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ப் பசுவதுதான்; நம் வீட்டின் குழந்தைகள் என்ன விளையாடுகிறார்கள் என்பது கட்டத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத அவசரங்களிலிருந்து நேரத்தை உருவாக்கிக் கொள்வதுதான்.

பச்சைக் கொள்வது பல குடும்பங்களில் வகுவாகக் குறைந்துவிட்ட இன்றைய கலாச்சாரத்தில் இது குறித்துச் சிந்தித்து மூதலில் குடும்பத்தினர் ஒருவரோடு ஒருவர் தயக்கமில்லாமல், நடிப்பு இல்லாமல் பச்சைக் கொள்வதைப் பழகிக் கொள்வது தான் வரும் தலமைமுறையினருக்கு நாம் செய்யக் கூடிய கடமை.

http://rudhrantamil.blogspot.com/2009/12/blog-post_30.html#comment-form